

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXIII. Quàm solidum sibi beneficium illi pariant; qui resarij
meditationib. uehementer se exercent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

remitto. conualuit igitur, & ex illo periculo, Virginis pietate emerit, qui bonis, ac reb. suis omnib. producetis, & uenditis, mala parta omnia restituit, & coenobium ingrediens totam aetatem in agendis Virgini gratiis, & eius filio colendo, exegit.

MIRAC. VIRG. XXXIII.

Quam solidum sebi beneficium illi pariant, qui in rosarij meditationib. uehementer se exercent.

Cartusiensis coenobita, vir purus, & integer, accensus incredibili illo animi ardore, quo ad Deum, eiusq. matrem sanctissimè colendam ferebatur, rotarium confecit; quo aciores religionis notas hominum mentib. imprimiceret. Cum n. eiusdem ordinis monachus anno c. 10. cccc. xxxij. uita functus esset, in eius libris scriptum repertum est; Cartusiensem quendam, qui se rosarij pia consuetudine deuinixerat, mente, ac spiritu saepius in coelum fuisse elatum. Viderat igitur ille, sempiterno Deo rosariū dono dari; eiusq. in maiestatis conspectum Virginem innumeris Virginib. comitatā prodeuntem: quae unā cum coelestib. omnib. sanctissimi rosarij exercitatiōnē, quae in coelo, & in terris sedulò fiebat, apud semipiternum regem grauissimè, ac religiosè commendabat. Immò una coelites omnes in terris pacē, ac tranquillitatem, in coelo autem solidam felicitatem illis exoptabant; qui tam sanctae rei studio detinebantur. Ad eiusdem Cartusiensis aureis eo tempore Angelicarum uocum dulcissimus sonus accessit; quo emeri-

tae

IM

tae rosarij laudes concinque efferebantur. Praeterea
diniq[ue] edile noces aliquan diu mōrabantur, ac consi-
stebant in unaquaq[ue] meditatione. In cuiuslibet me-
ditationis fine s[ecundu]s inaudita concetus dulcedine uerbum
ALLELIA enunciabant. Vbi uero Christi, aut
purae Virginis nomen commemorabatur, quisq[ue] ibi
submissè ie deuoluebat. Eadem etiam apertissima
uoce id prolatum est; ad quod, si attritius animum ad-
uertenter mortales, haec ipsorum in rem lessent, & inde
sibi gloriam, & felicitatem nasci, uiderent. Nam ubi
hic aliquis una cum appositis meditationib[us], uti san-
ctorum patrum ritu institutum est, rosarium dicit; sta-
tim eius noxias remitti pio uiro illa uoce nunciatum
est. Vedit etiam infinitum floridarum ac roscarum
corollarum numerum, quae suauissimos odores affla-
bant. Illae ibi adserabantur, ut eis dono darentur,
quorum animus rosarij desiderio flagrare assueuit; &
qui ei sedulò dant operam. Toties autem ibi coro-
nae numerus augetur, & nobis diuinum donū super-
additur, quoties a nobis rosarium hic proficiuntur.
Quocirca christianis omnib[us] suauia ope admittunt
est; ut in sanctissima hac exercitatione assidui sint; nec
a re tam p[re]ia, & sancta recedant. Quinetiam danda est
opera; ut per uniuersas orbis regiones huius religio
innovescat; ut nemo sit, qui summa accensus pietate in
re tanta sedulò se non exerceat. Quoniam Deo, ac coe-
lestib[us] omnib[us] haec res gratior est; eo aequius est, ut
per omnes geheis, ad perpetuam aeterni regis, &
eius dulcissimae parentis, memoriam diffundatur.